(مقاله پژوهشی)

ارزیابی فر آوری فسفات از سنگ سبز با استفاده از مدار فعلی کارخانه فر آوری فسفات اسفوردی

حسین برزگر قهفرخی^{۲٬۱}، محمدرضا صمدزاده یزدی^{*۲٬۱}

۱- دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه یزد، یزد، ایران ۲- پژوهشکده فناوری های معدنکاری ، دانشگاه یزد، یزد ایران (دریافت: اردیبهشت ۱۴۰۰، پذیرش: مهر ۱۴۰۰)

چکیدہ

مجتمع فسفات اسفوردی بهعنوان مهمترین تولیدکننده فسفات در ایران، از ذخیرهای با منشأ آذرین، به روش فلوتاسیون کنسانتره آپاتیت تولید می کند. مدار فعلی این کارخانه برای جدایش فسفات از کانیهای آهندار طراحی شده است. بخشی از ماده معدنی، دارای کانیهای سیلیکاته منیزیمدار بهعنوان باطله میباشد که به سنگ سبز معروف است. تا به امروز از سنگ سبز بهعنوان خوراک کارخانه فر آوری استفاده نشده است. درحالی که پنج میلیون تن از ذخیره معدن را سنگ سبز با عیار متوسط ۷ درصد 205 تشکیل می دهد. در این تحقیق فر آوری سنگ سبز با استفاده از مدار فر آوری فعلی بررسی شد. برای این منظور نمونه سنگ سبز مورد شناسایی قرار گرفت و کانیهای موجود و درجه آزادی آنها مشخص شد. نتایج نشان داد که بخشی از کانیهای آهندار به صورت مگنتیت میباشند. آزمایشهای جدایش مغناطیسی شدت بالا مشخص کرد که بخشی از کانیهای سیلیکاته به کنسانتره جدایش مغناطیسی آهن راه مییابند (بازیابی ۱۰/۳۸ درصد MgO در محه گوس). آزمایشهای فلوتاسیون نشان داد که بازیابی برای نمونه سنگ سبز بسیار پایین است و در شرایط معمول بازیابی و عیار 205، ۲۱/۱۹ ولوتاسیون نشان داد که بازیابی برای نمونه سنگ سبز بسیار پایین است و در شرایط معمول بازیابی و عیار 102 درصد ۲۱/۱۱ مید که بازیابی برای نمونه سنگ سبز بسیار پایین است و در شرایط معمول بازیابی و عیار ۲۰۵۶، ۲۱/۱۷ و ۱۱/۱۱ میلیکاته به کنسانتره جدایش مغناطیسی آهن راه مییابند (بازیابی ۱۰/۳۵ درصد ۱۹۵ میرفت ۲۰۰۰ گوس). آزمایشهای فلوتاسیون نشان داد که بازیابی برای نمونه سنگ سبز بسیار پایین است و در شرایط معمول بازیابی و عیار ۲۵_20 ۲۱/۹ میلیکاته به دست آمد که بعد از نرمه گیری به ۲۸/۵۵ و ۲۵/۹۷ درصد ارتقا یافت. پایش کارایی مدار فعلی با خوراکدهی سنگ

كلمات كليدي

فسفات اسفوردی، سنگ سبز، فلوتاسیون، اصلاح مدار فر آوری، کانی های سیلیکاته

^{*} عهدهدار مكاتبات: samadzadehyazdi@yazd.ac.ir

۱ – مقدمه

سنگ معدن بهعنوان منبع اصلی فسفر، یک منبع حیاتی غیرقابل تجدید است. مهم ترین کانی فسفردار آپاتیت است. حدود ۹۵ درصد از تولید جهانی فسفات برای تهیه اسید فسفریک و پسازآن برای تولید کود شیمیایی مورداستفاده قرار می گیرد که باعث قرار گرفتن فسفر در ردیف مواد و محصولات استراتژیک شده است [1]. بیش از ۲۰۰ نوع سنگ فسفات معروف وجود دارد. اصلی ترین کانی فسفات، آپاتیت است. منابع فسفات در جهان بهطور عمده از سنگهای رسوبی فسفاتی (فسفریتها)، آپاتیتهای آذرین، دگرگونی و فسفاتهای آلی (گوانو) تشکیل شده است [7]. اگرچه ذخایر فسفات رسوبی اکثریت ذخایر فسفات جهان را تشکیل میدهند و سهم ۸۰ درصدی در تولید فسفات جهان را دارا میباشند، اما ذخایر آذرین و دگرگونی نیز با تولید تقریبی ۲۰–۱۵ درصد از فسفات جهان از اهمیت خاصی برخوردار هستند [۳]. اکثر ذخایر فسفات آذرین جهان در جنوب برزیل، جنوب شرقی آفریقا، فنلاند، سوئد و روسیه تشکیل شدهاند و منابع فسفات آذرین خاورمیانه محدود به ذخایر آپاتیت ایران است [۴]. بیش از ۶۰ درصد فسفات قابل فروش در جهان از طریق فلوتاسیون به دست می آید [۵]. فلوتاسيون بهطور ويژه براى فرآورى خوراكهاى دانهريز كه بهطورمعمول با روشهای متداول جدایش ثقلی قابل جدایش نیستند، بکار می رود [۴]. کانههای فسفات آذرین و رسوبی تفاوتهای بسیاری را شامل میشوند که از مهمترین آنها مى تواند به تفاوت در نوع باطله آن ها اشاره كرد. روش يرعيارسازي اين نوع سنگها بسته به باطلههاي همراه آنها می تواند ساده یا پیچیده باشد. فرآیند مشترک در پرعیارسازی تمام فسفاتهای آذرین که شامل گانگ سیلیکاته، کربناته و کانیهای آهن هستند، فلوتاسیون آیاتیت توسط یک کلکتور اسید چرب در محیط قلیایی میباشد [۶]. از نشاسته می توان به عنوان رایج ترین بازداشت کننده برای فلوتاسیون آپاتیت نام برد که جهت بازداشت کانیهای کربناته و اکسیدهای آهن مورداستفاده قرار می گیرد [۸، ۸]. سیلیکات سدیم نیز در فلوتاسیون فسفاتهای آذرین و یا رسوبی باهدف از بین بردن رسوبات کلسیم از سطح کوارتز مورداستفاده قرار مى گيرد. اين عمل باعث افزايش جذب کلکتور اسید چرب بر روی ذرات آپاتیت و جلوگیری از جذب آن توسط ذرات سیلیس می شود [۸].

مراحل فرآوری فسفاتهای آذرینِ دارای سیلیس، اغلب شامل فلوتاسیونی با مسیر مستقیم است، درحالی که برای مواردی که با کانسنگهای غنی از ناخالصیهایی همچون باریت، مگنتیت و کلسیت مواجه باشد، به فرآیندهای پیچیدهتری نیاز خواهد بود [۹، ۱۰]. روشهای جدایش مغناطیسی بهمنظور حذف آهن و فلوتاسیون مس، کلسیت و باریت برای رسیدن به محصول موردنظر در فسفاتهای آذرین بکار گرفته شده است [۴].

معدن فسفات اسفوردی با میزان ذخیره ۱۲ میلیون تن با عیار متوسط ۱۳٬۹ درصد بزرگترین ذخیره از نوع P_2O_5 آذرین در کشور میباشد [۱۱]. مطالعه زمین شناسی کانسار اسفوردی نشان میدهد که این کانسار در بقایای هوازده سنگهای پرکامبرین، کامبرین و مزوزوئیک واقع شده است. واحدهای سنگی محدوده کانسار مرکب از سنگهای ولکانیکی و رسوبی و همچنین سنگهای آذرین نفوذی می باشند که به شدت چین خورده و گسل خورده شده اند. در فازهاى اكتشافى معدن فسفات اسفوردى، پنج افق معدنى متفاوت برای این کانسار در نظر گرفته شده است که شامل افقهای: (۱) آیاتیت، (۲) آهن_آیاتیت، (۳) دایکهای آیاتیت، (۴) زونهای آغشته (ریولیتها، زونهای برشی، دایکهای دیابازیکی) و (۵) سنگ سبز میباشد [۱۲]. درحال حاضر خوراک کارخانه فرآوری از افقهای آپاتیت، دایکهای آپاتیت و آهن-آپاتیتی تأمین میشود. افق سنگ سبز، متشکل از یک توده نفوذی دگرسان، با ذخیرهای بالغبر پنج میلیون تن و عیار متوسط ۲ درصد P_2O_5 ، منبعی مناسب به عنوان جایگزین خوراک کارخانه فرآوری به شمار میرود. برخورد یلههای استخراجی به افقهای سنگ سبز، استخراج ناگزیر و انباشت آنها را در پی دارد که مستلزم صرف هزینه میباشد؛ بنابراین لزوم استفاده از سنگ سبز در مدار فرآوری برای كاهش اين هزينهها، احساس ميشود.

برای سنگ سبز سه دپو در معدن اسفوردی تعریف شده که سنگها پس از استخراج با توجه به عیارشان (کمعیار، پرعیار و عیار متوسط) به آنها منتقل و تفکیک می شوند. این دپوها در حال حاضر بیش از یک میلیون تن خوراک آماده را شامل می شوند.

در فرآوری سنگ سبز مشکل حضور نرمهها دوچندان میشود، زیرا کانیهای ترمولیت و اکتینولیت موجود در این سنگ هوازده بوده و تأثیر منفی شدید بر فرآیند فلوتاسیون

می گذارند؛ بنابراین حضور سیلیکاتهای منیزیمدار و ذرات نرمه دو مشکل اصلی فلوتاسیون سنگ سبز میباشند.

بعضی از محققین از روش فلوتاسیون معکوس و بازداشت آپاتیت برای جدایش سیلیکاتها (کوارتز) استفاده کردهاند. در یک تحقیق از روشهای فلوتاسیون معکوس دومرحلهای با استفاده از کلکتور اسید چرب و آمین برای فلوتاسیون کربناتها و کوارتز و اسید فسفریک و اکسید کلسیم برای بازداشت آپاتیت استفاده شده است [۱۳]. در تحقیق دیگر از سدیم تری پلی فسفات برای بازداشت آپاتیت در فلوتاسیون معکوس استفاده شده است [۱۴]. همچنین استفاده از نانوذرات پلی اکریل آمید (Hy-PAM) برای بازداشت سیلیکاتها در فلوتاسیون مستقیم آپاتیت پیشنهاد شده است [۱۵].

کلکتورهای فلوتاسیون معمولاً به حضور نرمه در خوراک حساس هستند [۱۶]. حضور ذرات بسیار ریز در فلوتاسیون باعث پوشش ذرات فسفات و همچنین جلوگیری از اتصال آنها به حبابهای هوا شده و بازیابی فلوتاسیون آپاتیت را بهشدت کاهش میدهند [۱۷]. همچنین این ذرات نرمه، مقدار زیادی از مواد شیمیایی فلوتاسیون را مصرف میکنند و باعث کاهش کارایی جدایش میشوند [۲۴، ۱۶، ۱۸، ۱۹]. کارایی جدایش فسفات از باطلهها در ابعاد کوچکتر از ۳۸ میکرون بهشدت کم میشود [۲۰]. بهینه اندازه ذرات آپاتیت در فلوتاسیون برابر با ۳۸–۱۰۵ میکرون بیان شده است [۲۱]. به تأثیر منفی نرمهها بر فلوتاسیون آپاتیت در فلوتاسیون کاتیونی نیز اشاره شده است [۲۲].

در این تحقیق بررسی عملکرد مدار فعلی کارخانه فرآوری فسفات اسفوردی برای فراوری سنگ سبز برای اولین بار انجام شده است. برای این منظور نمونه گیری از دپوهای سنگ سبز جهت شناسایی اولیه این نوع سنگ انجام گرفت. آزمایشهای فلوتاسیون بر روی این نمونه انجام پذیرفت. همچنین در یک شیفت کاری نمونه سنگ سبز بهعنوان خوراک وارد مدار فرآوری کارخانه شده و از قسمتهای مختلف مدار آسیاکنی، طبقهبندی و فلوتاسیون نمونه گیری صورت پذیرفت. پس از بررسی نمونهها و شناسایی مشکلات، پیشنهادهایی جهت رفع آنها ارائه شد.

۲ - مواد و روشها

روند کلی بررسیهای انجام شده در این تحقیق در شکل ۱ نشان داده شده است.

شكل ١- مراحل انجام تحقيق

۲-۱- معرفی مدار کارخانه فر آوری فسفات اسفوردی

مواد معدنی پس از استخراج از معدن توسط کامیون به واحد سنگشکنی حمل می شوند. مواد حمل شده با ابعاد حداکثر ۶۰۰ میلیمتر از طریق سرند گریزلی با ابعاد ۶۰cm× ۶۰cm با استفاده از خوراک دهنده به واحد سنگ شکن فکی با ظرفیت ۱۰۰ تن در ساعت منتقل می شوند. در این بخش مواد با ابعاد زیر ۷۵ میلیمتر قبل از ورود به سنگ شکن فکی جدا می شوند. تناژ این مواد جدا شده ۴۰ تن بر ساعت است. محصول سنگ شکن فکی با ابعاد ۱۷۵-۰ میلیمتر به همراه نرمه با ابعاد ۷۵-۰ میلیمتر وارد سنگشکن مخروطی می شود و محصول آن دارای ابعاد ۵۰-۰ میلی متر می باشد. این مواد سپس وارد سرند دوطبقه می شوند که سایز جدایش آن ۲۲ میلیمتر است و ذرات درشت مجدداً در یک مداربسته به سنگ شکن مخروطی منتقل می شوند. ذرات ریزتر از ۲۲ میلیمتر در انبار خوراک واحد پرعیارسازی به ظرفیت ۴۰۰۰ مترمكعب انباشت مىشوند، سپس توسط سه خوراك دهنده و نوار نقاله با ظرفیت ۷۵٬۵ تن بر ساعت و d_۸. معادل ۱۴ میلیمتر وارد آسیای میلهای میشوند. خروجی آسیای میلهای به شکل پالپ با ._۸۸ معادل ۶۰۰ میکرون و با فشار ۰٬۰۶ بار به هیدروسیکلون یمپ می شود. تهریز سیکلون با دانهبندی ._۸ معادل ۷۵۰ میکرون توسط آسیای گلولهای که با هیدروسیکلون در مداربسته قرار دارد تا رسیدن بهاندازه کوچکتر از ۱۰۰ میکرون تحت خردایش مجدد قرار می گیرد. سرریز سیکلون با دانهبندی ریزتر از ۱۵۰ میکرون جهت نرمه گیری با فشار ۲٬۴ بار به یک سیکلون خوشهای (که نقش نرمه گیر را دارد) پمپ می شود. سرریز سیکلون

خوشهای با ابعاد ریزتر از ۱۲ میکرون بهعنوان باطله در نظر گرفته می شود و به سد باطله منتقل می شود. تهریز سیکلون نرمه گیر به عنوان خوراک واحد فلوتاسیون، به آماده سازهای فلوتاسیون آپاتیت وارد می شود. در آمادهساز اول از سود برای تنظیم pH (در حدود ۵/۵–۱۰) و نشاسته جهت بازداشت آهن استفاده می شود و در آماده ساز دوم کلکتور با پایه اسید چرب تولیدی معدن اسفوردی اضافه می شود و سرریز این آمادهساز برای بازیابی آپاتیت وارد سلول رافر میشود. باطلههای رافر تحت عنوان باطله فلوتاسیون از مدار خارجشده و به مدار بازیابی اکسید آهن وارد می شوند. محصول رافر به شکل کف جهت پرعیارسازی وارد کلینر اولیه و ثانویه مى شود. محصول كلينر ثانويه به عنوان كنسانتره نهايي آپاتيت و با عیار P2O5 حدود ۳۶-۳۳ درصد (۳۹۳۷ درصد در طراحي اوليه) براي آبگيري وارد تيكنر مي شود. تهريز تيكنر با درصد جامد حدود ۶۸ درصد توسط فیلتر خلأ استوانهای آبگیری می شود. باطله خط فسفات نیز جهت استحصال كنسانتره اكسيد آهن به جداكننده مغناطيسي شدت پايين و جداکننده مغناطیسی شدت بالا ارسال می شود و کنسانتره آهن با عيار حدود ۶۴–۶۰ درصد آهن، استحصال می شود. شکل ۲ مدار آسیاکنی و فلوتاسیون آپاتیت را نشان میدهد.

۲-۲- نمونهبرداری و تهیه نمونه معرف

در این تحقیق طی دو مرحله، نمونهبرداری صورت پذیرفت. در مرحله اول جهت شناسایی مشخصات سنگ سبز و کانیهای تشکیلدهنده، نمونهبرداری از دپوهای پرعیار سنگ سبز انجام شد. دومین مرحله نمونهبرداری پس از ورود

سنگ سبز بهعنوان خوراک در مدار کارخانه فرآوری اسفوردی، از قسمتهای مختلف مدار شامل ورودی و خروجی آسیای میلهای (جریانهای ۱۱۱ و ۱۱۲)، خروجی آسیای گلولهای (جریان ۱۱۶)، سرریز و تهریز سیکلون اولیه (جریانهای ۱۱۴ و ۱۱۵)، تهریز و سرریز سیکلون خوشهای (جریانهای ۱۱۴ و ۱۱۵)، تهریز و سرریز سیکلون خوشهای (جریانهای ۱۱۴ و ۱۱۵)، باطله رافر (جریان ۲۱۳)، کنسانتره آپاتیت (جریان ۲۱۶) و باطله نهایی (جریان ۲۲۳)

۲-۳- آمادهسازی نمونه

مراحل اصلی آمادهسازی نمونهها شامل خشک کردن، خردادش، تقسیم نمونه و تهیه نمونه معرف بود. عملیات خردکردن نمونه برداشت شده از دپوهای سنگ سبز طی ۲ مرحله سنگ شکنی توسط سنگ شکن فکی آزمایشگاهی صورت گرفت و ذرات تا ابعاد کوچک تر از ۱۲٫۵ میلی متر خرد شدند. پس از تقسیم اولیه نمونه، عملیات سنگ شکنی مرحله دوم توسط سنگ شکن غلتکی انجام شد و نمونه تا ابعاد ۴ میلی متر خردادش شد.

۲-۴- شناسایی نمونه

XRD - 1-4-4

جهت شناسایی کانیهای موجود در سنگ سبز، آنالیز XRD انجام شد. برای این منظور طیف پراش اشعه ایکس نمونه معرف در آزمایشگاه مرکزی دانشگاه یزد و با استفاده از دستگاه مدل Bruker D8 به دست آمد.

شکل ۲- مدار آسیا کنی و فلوتاسیون آپاتیت اسفوردی

۲-۴-۲ تهیه و مطالعه مقاطع نازک و صیقلی

ازجمله راههای شناسایی کانیهای موجود در نمونه و همچنین تعیین درجه آزادی، تهیه مقاطع نازک و صیقلی و مطالعه آنهاست. در این تحقیق برای شناسایی دقیق کانیهای آپاتیت و سیلیکاتها از نمونه سنگ تیغه نازک و برای شناسایی کانیهای مگنتیت و هماتیت مقاطع صیقلی تهیه شدند. همچنین از محدودههای ابعادی ۶۰۰+۸۰۰- میکرون تهیه شدند. همچنین از محدودههای ابعادی ۶۰۰+۸۰۰- میکرون مقاطع تهیه شده و پس از شناسایی تمامی کانیها، درجه آزادی مناسب برای مگنتیت و آپاتیت به روش دانهشماری به روی مقاطع شمارش شدند، ذراتی که کمتر از ۵ درصد درجه درجه روی مقاطع شمارش شدند، ذراتی که کمتر از ۵ درصد درجه درجه روی مقاطع شمارش شدند، ذراتی که کمتر از ۵ درصد کانی موردنظر محاسبه شد.

۲-۴-۳- عیار سنجی

بهمنظور مشخص شدن درصد ترکیبات و عناصر موجود در سنگ سبز، نمونه آزمایشگاهی و نمونههای برداشت شده از تمامی جریانها در فراکسیونهای ابعادی مختلف مورد آنالیز Fe ،P₂O₅ و MgO قرار گرفتند. آنالیز فسفر بعد از هضم اسیدی توسط دستگاه اسپکتروفتومتر انجام شد. از روش تیتراسیون برای آنالیز آهن استفاده شد و نهایتاً Mg نیز با استفاده از دستگاه طیفسنج جذب اتمی به دست آمد. همچنین نمونه معرف سنگ سبز مورد آنالیز XRF با دستگاه مدل Bruker S4 قرار گرفت.

۲-۴-۴ بررسی اعتبار سنجی آنالیزها و آزمایشها

به منظور محاسبه میزان خطای حاصل از عیارسنجی به منظور محاسبه میزان خطای حاصل از عیارسنجی P_2O_5 ، یک نمونه خوراک با سه بار تکرار مورد آنالیز قرار گرفت. همچنین یک آزمایش فلوتاسیون با شرایط یکسان سه بار تکرار شد و خطای کلی بازیابی P_2O_5 محاسبه گردید. محاسبات با اطمینان ۹۵ درصد و با استفاده از آزمون -t محاسبات با اطمینان ۹۵ درصد و با استفاده از آزمون -t student انجام شد. نتایج حاصل در جدول ۱ آورده شدهاند. همان گونه که از این دادهها مشخص است عیار P_2O_5 دارای خطای عیارسنجی ۱/۲۵ درصدی و بازیابی P_2O_5 در آزمایش فلوتاسیون دارای ۲/۶ درصد خطا می باشد.

جدول ۱- مطالعههای آماری عیار و بازیابی

محدوده اطمینان ۹۵ درصدی (برای میانگین)	واريانس	انحراف معيار	ميانگين	شرح نمونه
\pm 1/70	•,٢۵٢	۰,۵۰۲	۱۵٫۳۹۸	عيار P2O5
$\pm \cdot {}_{\!$	•,• *•	•,٢••	18,474	عيار آهن
$\pm \cdot, $ ۲۹	•,• ١٣	۰,۱۱۶	۴,۰۱۷	عيار MgO
± 1,8Y	•,۴۵۲	•,877	۱۱,۵۹۲	بازیابی P2O5 در کنسانترہ

۲-۴-۴- جدایش مغناطیسی

برای تعیین درجه آزادی بخش مغناطیسی از دستگاه لوله دیویس مدل EDT شرکت ERIEZ استفاده شد. برای این منظور نمونههای ۲۰ گرمی با ابعاد ۱۵۰- میکرون برای انجام آزمایشهای دیویس با شدت میدانهای ۱۰۰۰، ۲۰۰۰، ۱۷۰۰ و ۲۰۰۰ گوس بکار گرفته شدند. همچنین بهمنظور محاسبه بازیابی بکار گرفته شدند. همچنین بهمنظور محاسبه بازیابی سیلیکاته، از جداکننده مغناطیسی شدت بالا موجود در آزمایشگاه معدن فسفات اسفوردی استفاده شد. در این آزمایشها نیز از نمونه خردادش شده تا ابعاد ۱۵۰- میکرون، مونه همگن ۵۰ گرمی آماده شد، سپس درشدت میدانهای نمونه همگن ۵۰ گرمی آماده شد، سپس درشدت میدانهای مغناطیسی شدت بالا انجام شد. پس از انجام آزمایشهای جدایش مغناطیسی، عیار و بازیابی Fe و MgO محاسبه شد.

۲-۴-۴- فلوتاسيون

برای انجام آزمایشهای فلوتاسیون از سلول فلوتاسیون آزمایشگاهی دنور استفاده شد. مواد شیمیایی مورداستفاده شامل کلکتور با پایه اسید اولئیک مصرفی کارخانه اسفوردی (۶۰۰ گرم بر تن) برای شناورسازی آپاتیت، نشاسته ذرت بود. برای تنظیم PH (۱۱– ۸/۵) از سود سوزآور استفاده شد. همه مواد شیمیایی از نوع صنعتی و مشابه کارخانه اسفوردی استفاده شدند. زمان آمادهسازی نمونه شامل ۵ دقیقه همزنی با آب، ۴ دقیقه آمادهسازی با نشاسته، ۴ دقیقه آمادهسازی با

کلکتور و ۴ دقیقه کف *گیر*ی با دور موتور ۹۰۰ دور بر دقیقه لحاظ شد.

- ۳- نتایج و بحث
- ۳-۱- شناسایی نمونه
- ۳-۱-۱- مطالعات کانی شناسی و درجه آزادی

طیف XRD نمونه معرف سنگ سبز فسفاتدار در شکل ۳ نشان داده شده است. کانی اصلی فسفات در این نمونه آپاتیت است و حضور کانیهای سیلیکاته ترمولیت، اکتینولیت به مقدار زیاد باعث ایجاد رنگ سبز در این نمونه شده است. آهن موجود در نمونه به صورت کانیهای هماتیت و مگنتیت وجود دارد. همچنین مقادیر اندکی سیلیس آزاد به صورت

کانی کوئسیت نیز تأیید شده است. همچنین احتمال حضور کانیهای مونازیت، زنوتایم و آلانیت نیز در نمونه محتمل است.

حضور کانیهای تشخیص داده شده در طیف XRD توسط تیغههای نازک (شکل ۴) و مقاطع صیقلی تأیید شدند.

در شکل ۵ مقاطع صیقلی از بخشهای مختلف ابعادی باهم مقایسه شدهاند. از نتایج مطالعه درجه آزادی که در جدول ۲ نشان داده شده است، مشخص شد که نزدیک به ۹۰ درصد از ذرات آپاتیت و مگنتیت در ابعاد کوچکتر از ۲۱۲ میکرون آزاد هستند. درجه آزادی برای ذرات کوچکتر از ۱۵۰ میکرون نیز نزدیک به ۱۰۰ بوده و تقریباً تمامی ذرات آزاد هستند.

شکل ۳- کانی های شناسایی شده توسط آنالیز کانی شناسی

شکل ۴- کانیهای آپاتیت، مگنتیت، کوئسیت و سیلیکاتهای منیزیمدار در تیغه نازک (فراکسیون ابعادی ۳۰۰–۲۱۲+)

شکل ۵- مقاطع صیقلی در بخشهای ابعادی مختلف

جدول ۲- درجه آزادی برای بخشهای مختلف آنالیز سرندی

آزادی		
مگنتیت (٪)	آپاتیت (./)	دانەبىدى
٣٢	۲.	(- ۶ ••+λΔ•)
۶۸	۵۳	(- * • • + * 7۵)
٨۴	٨٧	(-717+7)
٩۴	٩۶	(-10++717)
٩٨	۱۰۰	(-1•۶+۱۵•)

۳-۱-۲ آنالیزهای شیمیایی و توزیع فسفر، آهن و منیزیم

نتیجه آنالیز XRF نمونه سنگ سبز فسفاتدار (جدول ۳) نشان میدهد که عیار 52₀C نمونه ۱۵٫۹۲ درصد و Fe₂O₃ درصد و ۱۶٫۲۷ درصد میباشد. وجود SiO₂ به میزان ۲۹٫۱۹ درصد و ۳٫۹۶ MgO درصد تأییدکننده وجود کانیهای سیلیکات منیزیمدار در نمونه است. این نتایج توسط آنالیز نمونه با روشهای تیتراسیون و جذب اتمی نیز تأیید شدند.

جدول ۳- نتايج آناليز XRF

درصد	ترکيب	درصد	ترکیب
٠٫٣٣	K ₂ O	۲٩,١٩	SiO ₂
٠٫۴٧	Ti ₂ O	١٫٧٣	Al ₂ O ₃
•,• ۴۴	MnO	18,84	Fe ₂ O ₃
۱۵/۹۲	P2O5	۲۰,۹۳	CaO
٣,۶٠	LOI	٠ _/ ٧٩	Na ₂ O
		٣/٩۶	MgO

توزیع عیار در هر یک از فراکسیونهای ابعادی (شکل ۶ و ۷) نشان میدهد که P2O5 در فراکسیونهای کوچکتر از ۱۵۰ میکرون تمرکز یافته است. مشاهده میشود تغییرات عیارFe ،P2O5 و MgO از ۴ تا ۱ میلیمتر ناچیز بوده، ولی در ابعاد کوچکتر از ۱ میلیمتر تغییرات بیشتری وجود دارد. ذرات آپاتیت با توجه به سختی کمتر نسبت به دیگر کانیهای موجود، در بخشهای ابعادی کوچکتر تجمع یافتهاند و این امر باعث افزایش درصد آپاتیت و به تبع آن افزایش عیار 2O5 شده است. برخلاف آپاتیت، کانیهای آهن، دارای سختی شده است. برخلاف آپاتیت، کانیهای آهن، دارای سختی نمونه کاهش یافته است. همچنین میتوان مشاهده کرد که با کاهش ابعاد کانیهای سیلیکاته (با سختی بیشتر از کانی آپاتیت)، درصد MgO کاهش یافته است ولی در اندازه ذرات

خیلی ریز، عیار MgO کمی افزایش داشته است. این مطلب نشان میدهد که بخشی از کانیهای سیلیکاته منیزیمدار دارای سختی کمتر (هوازدگی بیشتر) میباشند.

شکل ۶- آنالیز شیمیایی بخشهای ابعادی۴-۰ میلیمتر

شکل ۷- آنالیز شیمیایی بخشهای ابعادی۱-۰ میلیمتر

۲-۳- جدایش مغناطیسی

بر اساس آنالیز نمونههای قدیم معدن اسفوردی، عمده ذخیره آهن از نوع هماتیتی گزارش شده است، اما در نمونه سنگ سبز بخشی از ذرات آهن خاصیت قوی مغناطیسی نشان میدهند. هدف اصلی از انجام آزمایشهای جدایش مغناطیسی با لوله دیویس تعیین مقداری از آهن نمونه بود که با شدت پایین قابل بازیابی است. در آزمایشهای مندت بالا نیز هدف بررسی میزان راهیابی سیلیکاتهای منیزیمدار به کنسانتره مغناطیسی بوده است (جدول ۴ و شکل ۸).

جدول ۴- نتایج آزمایشهای لوله دیویس

شدت	بازيابى				بازيابى
ميدان	وزنى	(%) MgO	(%) Fe	(%)P2O5	آهن
(گوس)	(%)				(%)
۱۰۰۰	٩٫٣	-	۶۸٬۶۰	٠٫١۵	۳۵٬۵۰
17	۱۴٫۸	-	۶۸٬۶۰	٠٫١۵	$\delta \mathcal{F}_{I} \cdot 1$
۱۲۰۰	۱۶,۰	-	۶۸٬۵۰	٠٫١٨	۶۰,۳۷
7	18,7	-	۶۸٫۳۰	۳۲٫۰	80,41
77	١۶,٧	-	۶۷٬۵۰	۶۳٫۰	۶۱٬۶۳
۲۵۰۰	١۶٫٨	٠٫٣	۶۶ _/ ۸۰	۶۳٫۰	۶۷٫۳۷
٣٠٠٠	١۶٫٨	٠٫٣	88,8X	۶۳٫۰	۶۷٬۵۲
۳۵۰۰	۱۶,۹	٠٫٣	۶۶٬۵۰	• /٣٩	۶٨,٠٠
4	18,9	• ,8	88,18	•/۴۲	۶۸٫۳۰

از نتایج آزمایشهای لوله دیویس مشخص شد که در میدانهای مغناطیسی با شدتهای ۱۰۰۰ تا۲۲۰۲ گوس، با افزایش شدت میدان، بازیابی آهن بهسرعت افزایش مییابد و بهتبع آن مقدار کمی از عیار کنسانتره کم میشود. در میدانهای مغناطیسی با شدت ۲۵۰۰ تا۴۰۰۰ گوس بازیابی و عیار آهن تقریباً ثابت بوده است. در مورد MgO نیز میتوان گفت چون کانیهای سیلیکاته در میدان مغناطیسی شدت پایین جذب نمیشوند عیار آنها در کنسانتره پایین است. کانیهای آهندار در این نمونه دارای ویژگی مغناطیسی از بخش مگنتیتی جدا شده و با افزایش شدت میدان کم بازیابی آهن افزایش مییابد.

شکل ۸- نتایج جدایش مغناطیسی لوله دیویس

در مورد جدایش مغناطیسی شدت بالا، همان طور که از شکل ۹ و جدول ۵ مشاهده می شود، با افزایش شدت میدان مغناطیسی بازیابی آهن افزایش پیدا کرده است که بیانگر

جذب کانیهای هماتیتی میباشد. همچنین افزایش عیار منیزیم نشان میدهد که بازیابی کانیهای سیلیکاته نیز با افزایش شدت میدان مغناطیسی بالا رفته است. با توجه به این نکته که اندازه ذرات این آزمایشها کوچکتر از ۱۵۰ میکرون بوده است و احتمال درگیر بودن کانیهای سیلیکاته با کانیهای آهن ناچیز میباشد میتوان گفت که علت افزایش بازیابی MgO خاصیت مغناطیسی ضعیف کانیهای سیلیکات منیزیمدار میباشد.

شکل ۹- نتایج جدایش مغناطیسی شدت بالا

شدت میدان (گوس)	بازیابی وزنی (٪)	MgO (%)	Fe (′/.)	بازيابى آهن (٪)	بازیابی MgO(٪)
۵۰۰۰	26,2	۱٫۷۰	54,14	۷۳٬۷۳	۱۰٬۳۸
γ	۲۵٫۶	۲۷٫۱	$\Delta \Delta_{/} \mathbf{V} \mathbf{A}$	۸۰,۳۵	11/17
1	۶٫۰۳	۱٫۸۲	۴۷٫۸۵	۸۲٫۳۹	14,.8
17	٣۴,٢	۱٬۹۷	۴۷٬۰۳	۹٠,۵۱	۱۷٫• ۱
10	۳۸٫۶	۱٬۹۵	۴۵٫۹۳	۹۹, <i>۷۶</i>	۱۹٫۰۱

جدول ۵- نتايج آناليز جدايش مغناطيسي شدت بالا

۳-۳- مشکلات استفاده از سنگ سبز فسفاته در مدار فعلی کارخانه اسفوردی

کارخانههای فرآوری معمولاً برای یک نوع ماده معدنی طراحی می شوند. استفاده از خوراک با ویژگیهای متفاوت از خوراک مدنظر در طراحی کارخانه همواره می تواند نتایج غیرقابل پیش بینی و در موارد زیادی عدم کارایی مناسب را ایجاد کند. برای بررسی فرآوری سنگ سبز فسفاته در کارخانه فعلی اسفوردی، این نوع ماده معدنی در طول یک شیفت کاری به کارخانه خوراک دهی شد. پس از گذشت

دو ساعت تأثیر منفی سنگ سبز در فرآیند فلوتاسیون و همچنین آبگیری کارخانه بهوضوح مشاهده گردید. بهنحویکه فاز کف در مرحله رافر فلوتاسیون بهصورت بسیار حجیم و کمبار تغییر شکل داد. حبابهای تولیدی دارای پایداری بسیار زیاد بودند. این پایداری باعث ایجاد مشکلات در انتقال مواد توسط پمپها شد. همچنین این پایداری بیشازحد حبابها باعث ایجاد یک لایه پایدار فاز کف بر روی تیکنرها شد.

آنالیز شیمیایی کنسانتره نهایی فلوتاسیون بهدست آمده از خوراکدهی سنگ سبز در کارخانه نشان داد که عیار P2O5 کنسانتره ۳۶٬۵۲ درصد به دست آمد. ولی مقایسه عیار P2O5 خوراک فلوتاسیون با باطله رافر که به ترتیب برابر با ۱۳٬۵۰ درصد و ۸٬۱۳ درصد نشان داد که بازیابی فسفات به کنسانتره بسیار ناچیز بوده است و بخش زیادی از فسفات خوراک به باطله رافر راه یافته و از مدار فلوتاسیون فسفات خارج شده است.

با توجه به مشکلات ذکر شده سنگ سبز در فلوتاسیون کارخانه اسفوردی، آزمایشهایی برای بررسی دقیق تر فلوتاسیون سنگ سبز و مقایسه آن با خوراک فعلی کارخانه انجام شد. نتایج نشان داد که بازیابی و عیار P2O5 کنسانتره سنگ سبز نسبت به کنسانتره سنگ غیر سبز بسیار کمتر بوده و بازیابی در حدود ۷۰ درصد تفاوت دارد (شکل ۱۰). همچنین فاز کف حجیم با پایداری حباب بسیار زیاد و بار کم مشاهده شد (شکل ۱۱).

به نظر میرسد حضور کانیهای سیلیکاته منیزیمدار (ترمولیت و اکتینولیت)، همراه با هوازدگی سنگ سبز، باعث شده تا یونهای ²-A و ² Mg در آب حل شده و غلظت آنها افزایش یابد. با اندازهگیری این عناصر مشخص شد که میزان غلظت کلسیم و منیزیم در آب فرآیند به ترتیب ۱۸۴ و ۱۵۳ میلیگرم بر لیتر میباشد، درحالیکه غلظت این یونها در آب تازه کارخانه ۱۳۶ و درحالیکم بر لیتر است. حضور این کاتیونها در آب، از طرفی باعث افزایش شدید پایداری کف شده و از طرف دیگر واکنش آنها با کلکتور آنیونی باعث مصرف کلکتور و متعاقباً کاهش کارایی فلوتاسیون میشود.

بررسی pH های مختلف نشان داد که تغییر pH تأثیر چندانی بر بهبود فلوتاسیون آپاتیت از سنگ سبز ندارد (شکل ۱۲).

شکل ۱۰- مقایسه بازیابی و عیار P2O5 حاصل از فلوتاسیون سنگ سبز با سنگ غیر سبز

شکل ۱۱- کف حجیم و کمبار حاصل از فلوتاسیون

شکل ۱۲- بازیابی P2O5، عیار P2O5 و Fe حاصل از فلوتاسیون

برای بررسی تأثیر نرمه بر فلوتاسیون آپاتیت، آزمایش با سنگ سبز نرمهگیری شده انجام گرفت (شکل ۱۳). آزمایش یادشده در ۱۰ pH انجام شد و نتایج حاصل نشان داد که عدم حضور نرمه در نمونه باعث افزایش عیار و بازیابی F2O5 به ۲۷/۹۸ درصد و ۳۸/۶۵ درصد همچنین کاهش عیار Fe به ۴/۰۲ درصد شده است.

شکل ۱۳- مقایسه عیار و بازیابی نمونه نرمهگیری شده و نرمهگیری نشده

۳-۴- پایش عملکرد مدار کارخانه با استفاده از سنگ سبز

برای بررسی دقیق عملکرد مدار آسیاکنی و همچنین کارکرد سیکلونهای خوشهای و فلوتاسیون در هنگام استفاده از سنگ سبز بهعنوان خوراک کارخانه، از مدارهای موردنظر نمونهگیری شد. جدول ۶ مشخصات عیار FeO، Fe، P2Os و MgO جریانهای مختلف مدار فرآوری فسفات اسفوردی را پس از نمونهبرداری نشان داده است.

Fe/FeO	P2O5 (%)	Fe (%)	MgO (%)	جريان
۶٫۳۷	۱۵,۳۸	1 Y/ Y 9	٣,٣٣	خروجي آسيا ميلهاي
٧,٣١	۱۴٬۰۱	۲۲٫۷۸	۲٫۷۳	سرريز سيكلون ١
۶٫۳۵	۱۰,۶۱	۳۲,۳۶	۲,۰۰	خوراک آسیا گلولهای
۶,۹۳	۱۰,۱۳	۳۳٬۴۸	۲,۶۵	خروجی آسیا گلولهای
۶,۴۴	۱۳٫۵	۲۶٬۵	۲٫۲	تەريز سيكلون نرمە
۲۶/ ۲۶	۱۵,۲۸	18,74	T /YA	سرريز سيكلون نرمه
٨,٢٨	٨,١٣	۳۰,۱۳	۲٬۴۸	باطله رافر آپاتيت
۵,۵۲	۳۲٬۵۶	$\Delta_{i}A\Delta$	٠,٨۴	كنسانتره آپاتيت
۴٫۸۵	١٣,۴٣	۱۸,۹۷	٣,۵٠	باطله نهایی مدار

جدول ۶- عیار جریانهای مختلف مدار کارخانه فسفات اسفوردی

در شکل ۱۶ آنالیز سرندی خوراک ورودی آسیا میلهای با dwitch dwitch

شکل ۱۴- توزیع وزنی Fe ،P2Os و MgO در بخشهای مختلف ابعادی خوراک آسیای میلهای

۳-۴-۲ - بررسی عملکرد آسیا میلهای

خوراک آسیای میلهای، خوراک ورودی کارخانه محسوب میشود. شکل ۱۴ توزیع وزنی Fe ،P2O5 و MgO را در بخشهاى مختلف ابعادى خوراك آسياى ميلهاى نشان میدهد. نکته قابلتوجه وجود مقدار زیاد ذرات ریزدانه در خوراک ورودی میباشد بهنحوی که بیش از ۱۰ درصد از وزن خوراک کوچکتر از ۱۵۰ میکرون میباشد. بر اساس نتایج حاصل از بررسی درجه آزادی، ذرات در این ابعاد به درجه آزادی رسیدهاند؛ بنابراین خردادش مجدد آنها موردنیاز نخواهد بود. با توجه به شکل ۱۵ که عیار Fe ،P2O5 و MgO در بخشهای ابعادی مختلف خوراک آسیای میلهای را نشان میدهد، مشاهده شد که درصد عیار P2O5 با کاهش ابعاد افزایش می یابد که این به خاطر سختی کمتر آپاتیت می باشد. همچنین عیار آهن با کاهش ابعاد کاهش مییابد. نکته دیگر عیار بالای MgO در بخش ذرات نرمه با اندازه کوچکتر از ۳۸ میکرون است. عیار کم MgO در ذرات با اندازه بیش از ۵۰۰ میکرون نشاندهنده سختی کم و هوازدگی سیلیکاتهای سبزرنگ در نمونه میباشد.

بخشهای ابعادی مختلف نمونه تهریز سیکلون اولیه (خوراک آسیای گلولهای) نشان میدهد. مشاهده می شود که عیار آهن تەرىز سىكلون بسيار بىشتر از خوراك كارخانە مىباشد، زيرا تهریز سیکلون را عمدتاً ذرات آهندار سخت و درگیر با آپاتیت و دارای وزن مخصوص زیادتر، تشکیل میدهند. بیش از ۳۶ درصد از خوراک آسیای گلولهای را ذرات کوچکتر از ۱۵۰ میکرون تشکیل میدهد درحالیکه این ذرات باید توسط سيكلون حذف مي شدند. اين اتفاق به خاطر عملكرد نادرست سیکلون که به دنبال خوراکدهی بیشازحد به آن میباشد، ایجاد میشود. از سوی دیگر ذرات ریزدانه آهندار، باوجود اندازه کوچک به خاطر وزن مخصوص بیشتر به تهریز راه یافته و مجدداً در آسیای گلولهای مورد آسیاکنی بیشتر قرار می گیرند که درنتیجه منجر به تولید نرمه می شود. با مقایسه عیار آهن در ذرات کوچکتر از ۳۸ میکرون برای خوراک کارخانه (۸ درصد) و برای خوراک آسیای گلولهای (۳۹ درصد) (شکل ۱۵ و ۱۹) این موضوع بهوضوح قابلمشاهده میباشد. عیار MgO در اندازه ذرات کوچکتر از ۳۸ میکرون بیش از بقیه بخشها بوده است که نشاندهنده هوازده بودن بخشی از کانیهای سیلیکات سبز و سختی پایین آنها میباشد. شکل ۲۰ نمودار دانهبندی ورودی و خروجی آسیای گلولهای، همچنین سرریز سیکلون اولیه را نشان میدهد. بر این اساس، d₈₀ نمونه ورودی آسیای گلولهای حدود ۲۸۱ میکرون میباشد که نسبت به ۷۵۰ میکرون قید شده در فلوشیت کارخانه (شکل ۲) بسیار کوچکتر است. در سرریز نیز مشخص شده که ۹۸ درصد از ذرات کوچکتر از ۲۱۰ میکرون هستند. همچنین d₈₀ محصول آسیای گلولهای ۱۹۹ میکرون گزارش شد.

درصد وزنی بخشهای مختلف ابعادی سرریز سیکلون اولیه (شکل ۲۱) نشان میدهد که ۱۵ درصد سرریز سیکلون ذراتی با ابعاد بالاتر از ۱۵۰ میکرون دارد که بهاشتباه به سرریز راه یافته است.

شکل ۲۲ توزیع وزنی Fe ،P₂O₅ و MgO را در بخشهای ابعادی مختلف خروجی آسیای گلولهای را نشان میدهد. با توجه به مکانیزم سایش در آسیای گلولهای بیشتر مواد بعد از آسیاکنی به بخش نرمه انتقال مییابند. بیش از ۶۳ درصد از مواد در این آسیا به ابعاد کوچکتر از ۱۵۰ میکرون رسیدهاند. در شکل ۲۳ عیار Pe ،P₂O₅ و MgO بخشهای ابعادی مختلف خروجی آسیای گلولهای قابل مشاهده است.

شکل **۱۵- عیار Fe ،P**2O5 و MgO بخشهای ابعادی مختلف

شکل ۱۶- آنالیز سرندی بخشهای مختلف ابعادی خوراک و خروجی آسیای میلهای

شکل ۱۷- تغییرات درصد وزنی بخشهای مختلف ابعادی خروجی آسیای میلهای

۳-۴-۲ - بررسی عملکرد آسیای گلولهای و سیکلون اولیه

در کارخانه فرآوری فسفات مجموع محصول آسیای میلهای و گلولهای خوراک هیدروسیکلون را تشکیل میدهند که سرریز آن محصول نهایی مدار آسیاکنی و تهریز آن بهصورت باردرگردش بهعنوان خوراک آسیای گلولهای میباشد. شکل ۱۸ توزیع وزنی Fe ،P2O5 و MgO را در

شکل ۱۸- توزیع وزنی Fe ،P2Os و MgO در بخشهای مختلف ابعادی ته ریز سیکلون اولیه

شکل ۱۹- عیار Fe ،P2O5 و MgO بخشهای ابعادی مختلف تەریز سیکلون اولیه

شکل ۲۰- آنالیز سرندی بخشهای مختلف ابعادی ورودی و خروجی آسیای گلولهای و سرریز سیکلون اولیه

شکل ۲۱- تغییرات درصد وزنی بخشهای مختلف ابعادی سرریز سیکلون اولیه

شکل ۲۲- توزیع وزنی Fe ،P2Os و MgO در بخشهای مختلف ابعادی خروجی آسیای گلولهای

شکل ۲۳- عیار Pe ،P2O5 و MgO بخشهای مختلف ابعادی خروجی آسیای گلولهای

۳-۴-۳- بررسی هیدروسیکلونهای خوشهای

در کارخانه اسفوردی برای حذف نرمهها قبل از فلوتاسیون از هیدروسیکلونهای خوشهای استفاده میشود. شکل ۲۴ توزیع وزنی Fe ،P₂O5 و MgO را در بخشهای ابعادی مختلف سرریز هیدروسیکلونهای خوشهای نشان میدهد. همان گونه که مشاهده میشود بیش از ۲۱ درصد از مواد در ابعاد درشت تر از ۳۸ میکرون قرار دارند که بهاشتباه به سرریز سیکلون راه پیدا کرده و حذف شده و این اتفاق باعث اتلاف زیاد آپاتیت به باطله خواهد شد. در شکل ۲۵ نیز عیار بخشهای مختلفی ابعادی سرریز سیکلون آورده شده است. شکل ۲۶ توزیع وزنی Fe ،P₂O5 و OF را در نشان میدهد. مشاهده میشود که نزدیک به ۱۶ درصد از تهریز نشان میدهد. مشاهده میشود که نزدیک به ۱۶ درصد از تهریز میدروسیکلونهای خوشهای را ذرات کوچکتر از ۳۸ میکرون نمونه و شکل ۲۸ نمودار دانهبندی آن را نشان میدهد. هدا می مونه برابر با ۱۶۰ میکرون گزارش شد.

۳-۴-۴- بررسی عملکرد مدار فلوتاسیون

خوراک مرحله رافر فلوتاسیون را تهریز هیدروسیکلونهای خوشهای تشکیل میدهد. خوراک فلوتاسیون در این پایش دارای عیار ۱۳٬۵ درصد ۲۶٬۵ ،P₂O5 درصد Fe و ۲٬۲ درصد

MgO بوده است (جدول ۶). شکل ۲۹ توزیع وزنی Fe ،P₂O₅ و و MgO را در بخشهای ابعادی مختلف باطله رافر را نشان میدهد. همچنین شکل ۳۰ عیار بخشهای ابعادی مختلف آن را نشان میدهد. مقایسه عیار خوراک فلوتاسیون و باطله رافر (جدول ۶) نشان میدهد که عیار P₂O₅ از ۱۳٬۵ درصد به ۱۳٬۸ درصد رسیده است که نشان از بازیابی پایین فرآیند فلوتاسیون و ناتوانی در شناورسازی کانی باارزش و نهایتاً انتقال آن به باطله بود.

هرچند کنسانتره نهایی مدار فلوتاسیون (کنسانتره مرحله کلینر) به عیار ۳۲/۵۶ درصد P2O5 رسیده است اما بازیابی کلی مدار فلوتاسیون بسیار پایین است که این موضوع با توجه به عیار ۱۳/۴۳ درصد P2O5 در باطله نهایی مدار فلوتاسیون مشهود است. شکل ۳۱ عیار Fe،P2O5 و MgO را در بخشهای ابعادی مختلف کنسانتره نهایی مدار فلوتاسیون (کنسانتره مرحله کلینر) را نشان میدهد. همان طور که مشاهده میشود در ابعاد کوچکتر از ۵۳ میکرون عیار آهن افزایش پیدا کرده که ناشی از دنبالهروی می باشد.

شکل ۲۴- توزیع وزنی ۶۵-Pe ،P2O و MgO در بخشهای مختلف ابعادی سرریز هیدروسیکلون

شکل ۲۵- عیار Fe ،P2Os و MgO بخشهای ابعادی مختلف سرریز هیدروسیکلونهای خوشهای

شکل ۲۶- توزیع وزنی Fe ،P2O5 و MgO در بخشهای مختلف ابعادی تهریز هیدروسیکلون

شکل ۲۷- عیار Fe ،P2O5 و MgO بخشهای ابعادی مختلف تهریز هیدروسیکلونخوشهای

شکل ۲۸- آنالیز سرندی بخشهای مختلف ابعادی خوراک

فلوتاسيون

شکل ۲۹- توزیع وزنی Fe ،P2O5 و MgO در بخشهای مختلف ابعادی باطله رافر

شکل ۳۰- عیار Fe ،P2O5 و MgO بخشهای ابعادی مختلف باطله رافر

شکل ۳۱- عیار Fe ،P2O5 و MgO بخشهای مختلف ابعادی کنسانتره نهایی

⁴-۳- پیشنهادهایی برای اصلاح مدار فعلی کارخانه برای فر آوری سنگ سبز

الف - با توجه به نرم بودن سنگ سبز و تولید نرمه زیاد پیشنهاد می شود تا روش آتشباری، استخراج، حمل و خردادش موردبررسی و اصلاح قرار گیرد.

ب – در پایش کارخانه مشخص شد که نزدیک به ۵ درصد از خوراک ورودی به آسیای میلهای کوچکتر از ۳۸ میکرون و تقریباً ۱۰ درصد کوچکتر از ۱۵۰ میکرون است، این در حالی است که بررسیهای انجام شده نشان داد که بسته به تغییرات خوراک این اعداد میتواند حتی تا داد که بسته به تغییرات خوراک این اعداد میتواند در داد که یسته به تغییرات خوراک این اعداد میتواند میت حراک پیشنهاد میشود از یک کلاسیفایر مارپیچی برای حذف نرمهها استفاده شود.

ج _ پیشنهاد می شود با توجه به آزادی زیاد ذرات آپاتیت و مگنتیت در ابعاد زیر ۲۱۲ میکرون، حد جدایش سیکلون اولیه به ۲۱۲ میکرون افزایش یابد.

د ـ پیشنهاد میشود برای افزایش کارایی دانهبندی اولیه در مدار آسیاکنی، یک سیکلون دیگر به سیکلون اولیه افزوده شود.

ه – پیشنهاد میشود جهت جلوگیری از راهیابی نرمهها
به خوراک فلوتاسیون، سیکلونهای خوشهای بهطور مداوم
پایش و اصلاح شوند. در همین تحقیق با انجام اصلاحات
تهریز این هیدروسیکلونها ۴ درصد از بخش ۳۸ – میکرون
ورودی به فلوتاسیون کاسته شد.

و - پیشنهاد میشود خوراک قبل از فلوتاسیون مورد جدایش مغناطیسی قرار گیرد تا آهن و قسمتی از سیلیکاتها حذف شوند. به این روش مصرف نشاسته در فلوتاسیون آپاتیت و متعاقباً مصرف کلکتور کاهش مییابد. حذف بخشی از سیلیکاتها در جدایش مغناطیسی و همچنین کاهش مصرف نشاسته باعث افزایش بازیابی آپاتیت خواهد شد. با توجه به مگنتیتی بودن این سنگ نیاز است در ابتدا از یک جداکننده مغناطیسی شدت پایین استفاده شود تا آهن مگنتیتی را حذف کرده و از گرفتگی جداکننده مغناطیسی شدت متوسط جلوگیری

۴- نتیجه گیری

بررسیهای شناسایی نمونه سنگ سبز مشخص کرد که کانیهای اصلی شامل آپاتیت، هماتیت، مگنتیت و سیلیکاتهای منیزیم دار (ترمولیت و اکتینولیت) میباشند. مطالعه مقاطع نشان داد که آپاتیت و مگنتیت این نمونه سنگ در اندازه ذرات کوچکتر از ۲۱۲ میکرون آزاد میشوند.

نتایج جدایش مغناطیسی شدت پایین نشان داد با افزایش شدت میدان مغناطیسی تا از ۱۰۰۰ تا ۲۵۰۰ گوس بازیابی آهن به سرعت افزایش داشته و در شدتهای ۲۵۰۰ تا ۴۰۰۰ گوس بازیابی تقریباً ثابت بوده است. درشدت میدانهای بالا با افزایش شدت میدان بازیابی MgO افزایش مییابد که به دلیل داشتن خاصیت مغناطیسی کانیهای سیلیکاته است.

در پایش کارخانه مشخص شد سنگ سبز بسیار نرم بوده و در حدود ۱۰ درصد از خوراک به درجه آزادی رسیده است و خردادش مجدد آن باعث افزایش نرمه میشود بهطوریکه باعث شده تا ₈₀ خروجی آسیای میلهای از ۶۰۰ میکرون تعریف شده به ۲۰۶ میکرون کاهش یابد و توزیع در ابعاد کوچکتر از ۳۸ میکرون از ۵/۵ درصد به ۳۷/۳۲ درصد افزایش یابد. [4] Kawatra, S. K., & Carlson, J. T. (2013). Beneficiation of phosphate ore. Society for Mining, Metallurgy, and Exploration..

[5] Clark, R. N., Swayze, G. A., Wise, R. A., Livo, K. E., Hoefen, T. M., Kokaly, R. F., & Sutley, S. J. (2007). USGS digital spectral library splib06a (No. 231). US Geological Survey.

[6] Houot, R. (1982). Beneficiation of phosphatic ores through flotation: Review of industrial applications and potential developments. International Journal of Mineral Processing, 9(4), 353-384.

[7] Baudet, G., & Save, M. (1999). Phosphoric esters as carbonate collectors in the flotation of sedimentary phosphate ores. Beneficiation of Phosphates: Advances in Research and Practice, 163-185.

[8] Maltesh, C., Somasundaran, P., & Gruber, G. A. (1996). Fundamentals of oleic acid adsorption on phosphate flotation feed during anionic conditioning. Mining, Metallurgy & Exploration, 13(4), 156-160.

[9] Souza, A. L. D., Albuquerque, R. O. D., Lameiras, F. S., Praes, P. E., & Peres, A. E. C. (2014). Use of depressants in the direct flotation of a silicatecarbonate phosphate ore. Rem: Revista Escola de Minas, 67(2), 191-196.

[10] Abouzeid, A. (2007). Upgrading of phosphate ores-a review. Powder Handling and Processing, 19(2), 92.

[11] Baudet, G., & Save, M. (1999). Phosphoric esters as carbonate collectors in the flotation of sedimentary phosphate ores. Beneficiation of Phosphates: Advances in Research and Practice, 163-185.

[12] Shafaei Tonkaboni, S. Z., Karamoozian, M., Gharibi, K., Doulati Ardehjani, F., & Khalo Kakaie, R. (2007). Optimization of flotation process in Esfordi phosphate beneficiation plant. Iranian Journal of Mining Engineering, 1(2), 31-41.

[13] Amirech, A., Bouhenguel, M., & Kouachi, S. (2018). Two-stage reverse flotation process for removal of carbonates and silicates from phosphate ore using anionic and cationic collectors. Arabian Journal of Geosciences, 11(19), 1-8.

[14] Aleksandrova, T., Elbendari, A., & Nikolaeva, N. (2020). Beneficiation of a low-grade phosphate ore using a reverse flotation technique. Mineral Processing and Extractive Metallurgy Review, 1-6.

[15] Alsafasfeh, A., Khodakarami, M., Alagha, L., Moats, M., & Molatlhegi, O. (2018). Selective depression of silicates in phosphate flotation using polyacrylamidegrafted nanoparticles. Minerals Engineering, 127, 198-207.

[16] Ruan, Y., He, D., & Chi, R. (2019). Review on beneficiation techniques and reagents used for phosphate ores. Minerals, 9(4), 253.

در بررسی آسیای میلهای و هیدروسیکلون اولیه مشخص شد، خوراکدهی بیشازحد به سیکلون باعث عملکرد نادرست آن شده است و ۳۶ درصد از تهریز آن را ذرات کوچکتر از ۱۵۰ میکرون تشکیل دادهاند؛ که بهاشتباه به آسیای گلولهای منتقل شده و باعث خردادش مجدد و تولید نرمه بیشتر شد.

آزمایشهای فلوتاسیون آزمایشگاهی نشان داد بازیابی در شرایط معمول (کلکتور ۶۰۰gr/t نشاسته ۴۰۰gr/t و (pH=۱۰) بسیار پایین بوده ولی با نرمه گیری می توان عیار را در حدود ۸ درصد و بازیابی را ۳۱ درصد افزایش داد. مقایسه عیار خوراک فلوتاسیون در کارخانه (۱۳٫۵ درصد مقایسه عیار زمراک فلوتاسیون در کارخانه (۱۳٫۵ درصد رایابی فرآیند فلوتاسیون بسیار کم بوده است. با اصلاح کارکرد هیدروسیکلونهای نرمه گیر چهار درصد از بخش کارکرد هیدروسیکلونهای نرمه گیر چهار درصد از بخش فلوتاسیون بهبود یافت.

با بررسی انجام شده مشخص گردید که انحلال یونهای کلسیم و منیزیم از خاک سبز در آب فرآیند باعث افزایش پایداری کف و مصرف کلکتور و درنتیجه کاهش بازیابی فلوتاسیون می شود. با کاهش نرمه تولیدی در مدار آسیاکنی می توان انحلال این یونها را در آب کاهش داد.

سپاسگزاری

نویسندگان لازم میدانند تا از زحمات جناب آقای مهندس آزادشده حسینی کارشناس محترم آزمایشگاه فرآوری مواد معدنی دانشگاه یزد و همچنین همکاری مدیریت و کارشناسان مجتمع فسفات اسفوردی تشکر و قدردانی نمایند.

مراجع

[1] Shariati, S., Ramadi, A., & Salsani, A. (2015). Beneficiation of low-grade phosphate deposits by a combination of calcination and shaking tables: Southwest Iran. Minerals, 5(3), 367-379.

[2] Oliazadeh, M., MirMohammadi, M. (2006). Processing and application of industrial minerals. Jihad Daneshgahi Publications, Amirkabir Industrial Branch. P. 156-140 (In Persian).

[3] Abouzeid, A. Z. M. (2008). Physical and thermal treatment of phosphate ores—an overview. International journal of mineral processing, 85(4), 59-84.

[17] Tao, D., Zhou, X., Kennedy, D., Dopico, P., & Hines, J. (2010). Improved phosphate flotation using clay binder. Separation science and technology, 45(5), 604-609.

[18] Ahmed, H. A. (2007). Optimization of desliming prior to phosphate ore upgrading flotation. Physicochemical Problems of Mineral Processing, 41, 79-88.

[19] Derhy, M., Taha, Y., Hakkou, R., & Benzaazoua, M. (2020). Review of the Main Factors Affecting the Flotation of Phosphate Ores. Minerals, 10(12), 1109.

[20] Santana, R. C., Duarte, C. R., Ataíde, C. H., & Barrozo, M. A. S. (2011). Flotation selectivity of phosphate ore: Effects of particle size and reagent concentration. Separation Science and Technology, 46(9), 1511-1518.

[21] Santana, R. C., Farnese, A. C., Fortes, M. C., Ataíde, C. H., & Barrozo, M. A. (2008). Influence of particle size and reagent dosage on the performance of apatite flotation. Separation and Purification Technology, 64(1), 8-15.

[22] Guo, F., & Li, J. (2010). Separation strategies for Jordanian phosphate rock with siliceous and calcareous gangues. International Journal of Mineral Processing, 97(1-4), 74-78.